

Weikop: Må jeg sige til det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, at jeg husker meget vel, at socialdemokraterne fremsatte et lovforslag vedrørende dumping; men jeg sagde også blot dette, at det var de konservative, der havde rejst spørgsmålet om dumping i udvalget. Det forekommer mig også, at det var det ærede medlem hr. H. K. Sørensen, der rejste spørgsmålet under første behandling af det foreliggende lovforslag, og at det var det ærede medlem hr. Poul Møller, der rejste spørgsmålet i udvalget. Herregud, vi kan såmænd også blive enige om, at det ærede medlem hr. Chr. Christiansen interesserede sig levende for dumping, men det er jo også sådan, at det ikke er ethvert forslag om dumping, vi kan gå ind for, det skal være et godt forslag og ikke et dårligt forslag.

Den højtærede handelsminister sagde, at det var nok sådan lidt usikkert, når jeg havde sagt, at ministeren ikke ville nedlægge varedirektoratet eller valutakontoret, for det ville den højtærede minister gerne gøre. Det er da klart; jeg forstår udmærket, at den højtærede handelsminister vil nedlægge det, når der ikke er mere arbejde i det, men det var ikke det, der var spørgsmålet. Nej, det, der var spørgsmålet, var, at jeg tog retsforbundets standpunkt op, dette standpunkt, der gik ud på, at varedirektoratet skulle afskaffes, og spurgte i udvalget, om det nu ikke var rimeligt at afskaffe det eller at tage op til overvejelse at lægge administrationen om, således at direktoratet blev afskaffet og kontoret blev lagt ind som et kontor under handelsministeriet, hvorved retsforbundets kongstanke i virkeligheden blev opfyldt. Men det var mig ikke muligt at drive retsforbundets repræsentant til at støtte mig, det var helt udelukket, og jeg må ærligt sige, at jeg troede, at det ærede medlem hr. Niels Andersen havde fået en ordre fra den højtærede minister hr. Viggo Starcke om, at det måtte han ikke røre ved.

Sådan var problemet, højtærede minister. Jeg tror, den højtærede minister vil give mig ganske ret i, at således forløb disse forhandlinger. Jeg kunne altså roligt konstatere, at også på dette punkt havde retsforbundets repræsentant forladt sit standpunkt, der ellers tidligere havde været stærkt. Dermed tror jeg, at det spørgsmål,

som den højtærede minister rejste over for mig, er blevet besvaret fra min side.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde til mig med hensyn til spørgsmålet om, hvorledes man fra radikal side ville stille sig over for den nuværende regering, nu der er den meget store valutabeholdning, at man ville stille sig på samme måde, som man gjorde over for den borgerlige regering. (*A. C. Normann:* Det sagde jeg ikke noget om!). Undskyld, så har jeg måske misforstået det. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. A. C. Normann sagde, at da der var en borgerlig regering og der ikke var så stor en valutabeholdning, gav det radikale venstre grønt lys for den borgerlige regering — det er vist rigtigt fattet. Det vil med andre ord sige, forstår jeg, at nu giver det radikale venstre også grønt lys for denne regering til at liberalisere, og at altså det radikale venstre og retsforbundet giver grønt lys for al liberalisering. Og hvem er det, der så sidder på den? Det må være socialdemokraterne. I så henseende ligner situationen fuldstændig den, som jeg kendte i min ministertid, idet de, der ikke ville liberalisere dengang, var socialdemokraterne. Vi tog selvfølgelig, som man må gøre som en mindretalsregering, fornuftige og rimelige hensyn, men nu ved vi altså, at hverken den højtærede radikale handelsminister eller retsforbundets højtærede minister hr. Viggo Starcke kan komme igennem med nogen liberalisering — når man taler om virkelig liberalisering — fordi det store flertalsparti sidder lidt tungt på begge de herrer.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann svang sig op i ret store højder og talte om samarbejde, og at vi ikke ville samarbejde. Ja men skal vi ikke tage det rent konkret i denne sag? Det er da rigtigt, at vi sagde: skal vi dog ikke prøve på at ændre dollarpræmieringen, den har været på 60 pct. engang, den er nu 80, skal vi ikke prøve på at sætte den noget ned? Vi talte også om varedirektoratet, om vi måske kunne finde en anden form for administrationen for dog at komme frem, vi talte om aftræpning o. s. v. Men vi havde i virkeligheden ikke den fjerneste fornemmelse af, at det radikale venstre eller socialdemokraterne eller retsforbundets repræsentant overhovedet ville forhandle med os om disse spørgsmål; de faldt fuldstændig til jorden.